

Шульська Н. М.

Волинський національний університет імені Лесі Українки

Мартинюк М. І.

КЗВО «Луцький педагогічний інститут» Волинської обласної ради

Костюк Ю. М.

Тернопільський національний педагогічний університет імені Володимира Гнатюка

ЗАПОЗИЧЕНА ЛЕКСИКА ЯК ІНСТРУМЕНТ МУЛЬТИКУЛЬТУРНОЇ КОМУНІКАЦІЇ У ВОЄННОМУ МЕДІАДИСКУРСІ: НА МАТЕРІАЛІ НЕОФІЦІЙНОЇ АНТРОПОНІМІЇ ВІЙСЬКОВИХ

У статті розглянуто особливості функціонування запозиченої лексики, насамперед англійців, у структурі позивних українських військовослужбовців, що становлять специфічний різновид неофіційних антропонімів, активно представлених у сучасній воєнній медіакомунікації. Матеріалом для аналізу стали тексти журналістських публікацій, у яких зафіксовано приклади індивідуальних позивних українських захисників та захисниць, утворених на основі іношомовних елементів. Зібрана картотека охоплює значний масив найменувань, уживаних у живому мовленні військових, які у репортажах або інтерв'ю пояснюють мотиви вибору своїх «других імен» чи окреслюють джерела їхнього формування в медійному наративі. На підставі аналізу виокремлено чотири основні тематичні групи позивних, утворених від англійськомовних запозичень. Перша група охоплює іменування, що походять із технологічного та інформаційного середовища й відображають цифрову культуру сучасності. Друга група пов'язана безпосередньо з військовою сферою: це позивні, мотивовані термінологією або образами, усталеними в міжнародному воєнному дискурсі. Третю групу становлять антропоніми, які символізують певний статус, авторитет чи лідерські якості захисника чи захисниці. Четверту групу формують назви, інспіровані образами й кодами англійськомовної попкультури, що підкреслює вплив глобальних культурних процесів на український воєнний контекст. Особливу увагу приділено способам адаптації англійців у системі позивних: від простої транслітерації до більш складних гібридних моделей, що поєднують англійські основи з українськими словотвірними засобами. Описано роль графічних засобів, зокрема використання великих літер як маркерів сили, ідентичності та належності до військової спільноти.

Узагальнено, що англійці в позивних українських військових не лише виконують номінативну функцію, а й виступають вагомими індикаторами мультикультурності, відображаючи інтеграцію українського мовного простору в глобальний інформаційний простір та засвідчуючи відкритість сучасної воєнної культури до міжкультурного діалогу.

Ключові слова: запозичена лексика, мультикультурна комунікація, неофіційна антропонімія, російсько-українська війна, позивний.

Постановка проблеми. Повномасштабна російсько-українська війна спричинила появу нових реалій, понять і феноменів, для позначення яких традиційні мовні засоби виявилися недостатніми. Саме тому запозичення, насамперед з англійської мови, активно проникають у воєнний медіадискурс – у повідомлення журналістів, пости в соціальних мережах, позивні військових, назви підрозділів, волонтерських ініціатив чи інформаційних кампаній. Вони функціонують не лише як номінативні одиниці, а й як лінгво-

маркери мультикультурності, що сигналізують про цінності глобального демократичного світу, партнерство з міжнародною спільнотою та нову ідентичність українців як частини європейського цивілізаційного простору. Нині важливо не тільки зафіксувати та укласти картотеку таких лексем, а й проаналізувати їх у когнітивному, комунікативному та мультикультурному вимірах, що й становить актуальність порушеної проблеми. Дослідження англійців у воєнному медіадискурсі є надзвичайно актуальним, оскільки дає змогу

простежити, як через мову відбувається інтернаціоналізація українського комунікативного простору, як англійські елементи стають засобами саморепрезентації, солідарності та культурного обміну. Аналіз таких лінгвомаркерів допомагає глибше зрозуміти трансформації національної мовної свідомості, механізми адаптації англізмів і їхню роль у формуванні нової, багатомовної і водночас патріотично зорієнтованої медіареальності воєнного часу.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Запозичення, що відносно недавно поповнили словник української мови, потрапили до сфери наукових пошуків багатьох лінгвістів. Зазначені мовні одиниці комплексно проаналізовано в аспекті їхньої динаміки й професійної журналістської комунікації, а також у площині зовнішніх чинників, серед яких чільне місце посідають цифровізація медіа, прагнення економно, лаконічно й точно подати інформацію про певний об'єкт, а також сповідування моди в мововираженні [4], що останнім часом вважають пріоритетним у зіставленні з літературною нормою. Лінгвісти з'ясували особливості графічної адаптації новітніх англійських запозичень, розмежувавши транслітеровані й транскрибовані варіанти, зацентрували на їхній тематичній палітрі й частиномовній належності, що дало змогу зробити висновок про домінування іменників-англізмів у корпоративній комунікації медійників [11]. М. Янісів і С. Войтович зосередили увагу на фонетичній, морфологічній і синтаксичній адаптації англізмів, сфера вияву яких – українські медіа, реклама, політичний дискурс та інтернет-комунікація [8]. Англізми фрагментарно досліджували з проєкцією на неофіційні імена українських військовослужбовців [4; 9]. Принагідно додамо, що в наукових працях зазвичай зосереджували увагу на мотивації, механізмах продукування, дериваційних та лексико-семантичних ознаках аналізованого пласту антропонімів. Зазначені питання порушили Н. Хрустик, С. Петрова та С. Серкал в статті «Позивні українських військовослужбовців: мотиви номінації» [5]. Н. Павликівська характеризувала лінгвістичний статус, мотиваційні та функційні параметри антропонімів аналізованого різновиду [2; 3]. У руслі окресленої проблематики доречно згадати статтю О. Мироненко, присвячену лінгвістичній інтерпретації вторинних імен військових. Дослідниця проаналізувала вказані мовні одиниці з огляду на їхню лексико-семантичну варіантність, наявність / відсутність оцінних конотацій та емоційного забарвлення, дериваційні, транс-

формаційні й транспозиційні процеси, а також описала позивні українських військових у площині духовних, моральних, етнічних, естетичних цінностей [1]. Почасті позивні українських бійців досліджували як важливе соціокультурне явище, що зумовило опис цих номінацій у контексті історичної пам'яті, національної ідентичності й ментальності [7]. Проаналізовані праці засвідчують, що англізми як мовні одиниці, що активно проникають в український лінгвопростір, певною мірою схарактеризовані й отримали різноаспектну лінгвістичну оцінку. Крім того, не втрачають актуальності праці, присвячені опису різних за значенням, мотиваційними параметрами й морфемною структурою позивних українських військовослужбовців [6; 10]. Водночас українські бійці продовжують активно продукувати неофіційні антропоніми, що насамперед забезпечують зручність спілкування та сприяють уникненню непорозумінь у професійній діяльності. З огляду на це видається доцільним ґрунтовно проаналізувати так звані «другі» імена, основу яких становлять англізми. Зазначені мовні одиниці потребують всеохопного дослідження не тільки в площині семантики, а й з огляду на їхнє функційне призначення слугувати лінгвомаркерами мультикультурності.

Постановка завдання. Мета статті – дослідити роль англізмів у формуванні системи позивних українських захисників і захисниць, а також диференціювати основні тематичні групи таких неофіційних іменувань й особливості їхнього функціонування в сучасному медіадискурсі; схарактеризувати лінгвокультурний і символічний потенціал позивних як репрезентантів мультикультурної ідентичності в умовах російсько-української війни.

Виклад основного матеріалу. Окремий лексичний пласт позивних становлять запозичення, насамперед англізми, які відіграють помітну роль у неофіційній військовій комунікації в умовах повномасштабної війни. Їхня поява свідчить не лише про глобалізаційні процеси в мові, а й про нову культурну ідентичність українського війська, що активно інтегрується у євроатлантичний простір. Англійськомовні номінації серед позивних українських захисників і захисниць – це своєрідні лінгвомаркери мультикультурності, адже вони демонструють відкритість до інших культур, знання глобального контексту, технологічну й комунікаційну компетентність військових. Такі неофіційні антропоніми не лише відображають англійськомовні моделі, а й стають засобом само-

ідентифікації через міжнародну символіку сили, професіоналізму й героїзму. З іншого боку, використання англійців у позивних – це також ознака міжкультурного обміну. Вони часто виникають у середовищі взаємодії українських військових із західними інструкторами, волонтерами чи партнерами, а також під впливом військових фільмів, комп'ютерних ігор, масової культури. Бачимо, що позивний стає не просто іменем, а медіатором між локальною українською і глобальною військовою культурою. Англійці в позивних виконують і прагматичну функцію, адже вони короткі, легко вимовляються, зрозумілі в міжнародній комунікації та зручні в радіообміні. Крім того, англійські слова надають позивним відтінку модерності й престижу, підкреслюючи зв'язок українських захисників із сучасним світом. Особливої уваги заслуговують англійські неологізми, що з'являються в неофіційній військовій комунікації. Часто вони є результатом творчої адаптації або гібридизації англійських слів. Такі утворення поєднують елементи англійської лексики з українським контекстом чи гумором, демонструючи мовну креативність, індивідуальність та вплив цифрової культури. Неологізми на базі англійських лексем відображають нові воєнні реалії, пов'язані з технологічними засобами, кіберопераціями, інформаційною боротьбою.

Англійськомовна лексика становить важливий номінативний ресурс для творення позивних українських захисників і захисниць. Вона забезпечує зв'язок індивідуального найменування з реаліями бойового життя, закріплює професійні ознаки, емоційні стани, моральні якості та колективні цінності воїнів. У медіамові такі позивні стають знаками воєнного досвіду, лінгвомаркерами ідентичності й мультикультурності, символами професійної належності.

Зазвичай позивні українських військових, утворені від англійців, передаються транслітеровано українською графікою, тобто адаптовані до української орфографії (*Геймер, Джойстик, Дрон, Піксель*). Така форма зручна в щоденному спілкуванні, легко вимовляється й запам'ятовується. Водночас існує група позивних, яка зберігає англійську графіку, що надає їм міжнародного звучання та символізує належність до глобального військового чи технологічного простору. Такі позивні особливо поширені серед льотчиків, операторів дронів, фахівців з кібербезпеки чи зв'язку, де англійська є робочою мовою, напр. «*Олексій Месь – позивний “Moonfish”*» (англ. moonfish – «місячна риба»). Президент присвоїв йому звання Героя України»

(unp.ua, 17.03.2025); *Пам'яті громадського активіста, мандрівника, солдата Андрія Матвєєва (позивний «Owl»* (англ. owl – сова) (ukrinform.ua, 15.10.2021). Спорадично натрапляємо на ініціальне написання позивного англійськими літерами, пор. «*Босць Вадим – позивний “VATUTIN”*» (ctzn24.com, 15.07.2025); «*Пам'яті Героя України, пілота Дениса Василюка (позивний «FLASH»*» (ukrinform.ua, 09.12.2024). Великі літери в позивних виконують емоційну функцію і підкреслюють силу, значущість, офіційність чи символічну вагу імені. Аналіз медійного матеріалу дає змогу виокремити кілька основних тематичних груп позивних українських військових, що постали на основі англійськомовних запозичень:

1. Позивні з технологічного та інформаційного середовища. До цієї групи належать позивні, похідні від англійців і пов'язані з інформаційними технологіями, комп'ютерною термінологією, інтернетом, цифровими комунікаціями. Їхня поява відображає вплив цифрової культури та глобалізаційних процесів на мовну творчість військових, пор. *Великобурлучанин на позивний «Геймер»* (англ. gater – гравець у відеоігри, людина, що активно грає в комп'ютерні ігри) *два роки гідно б'ється за права, свободи та територіальну цілісність України* (kupiansk.city, 12.07.2025); *Історія Трейдера і Джойстика* (англ. joystick – пристрій керування, важіль для керування технікою або грою) *з рівненського підрозділу Нацгвардії, які 40 днів тримали позиції під Покровськом* (suspilne.media, 13.06.2025); *29-річний пілот «Модератор»* (англ. moderator – той, хто контролює обговорення, стежить за порядком у чаті, групі, форумі) *розповів, що отримав свій позивний через роботу до війни* (suspilne.media, 18.05.2025); «*Хакер»* (англ. hacker – програміст, який проникає в комп'ютерні системи або вміє знаходити нестандартні рішення) *з окопів: як 21-річний босць став «очима артилерії» на фронті* (armyinform.com.ua, 21.03.2025); *Стало набагато зручніше, бо до лікаря приїду з частини вже на вказану годину, – говорить Андрій з позивним Байт* (англ. byte – одиниця виміру обсягу інформації в комп'ютері) *з 126 окремої бригади тероборони* (health.fakty.com.ua, 25.02.2023); *Буковинець Богдан Магальяс на позивний Лайк* (англ. like – уподобання, схвалення; символ позитивної оцінки в соціальних мережах) *півтора року воює на передовій як бойовий медик* (suspilne.media/chernivtsi, 05.10.2023); *Отримав позивний «Смайл»* (англ. smile – усмішка; символ доброзичливості, позитиву, відкритості) –

через те, що завжди усміхався» (suspilne.media, 26.10.2025). Бачимо, що позивні цієї групи мотивовані назвами цифрових професій, технічних пристроїв, комп'ютерних процесів і понять, соціальних мереж чи онлайн-платформ. Їхня функція не лише ідентифікаційна, а й символічна: вони демонструють належність носія позивного до сучасного світу технологій, здатність мислити швидко, діяти ефективно, комунікувати в цифровому просторі. Часто такі позивні натякають на розум, технічну кмітливість, аналітичні здібності чи роль у кібер- або інформаційних підрозділах. Ці неофіційні антропоніми відображають вплив цифрової, інтернет- та кіберкультури на мовну креативність українських військових і виступають своєрідними лінгвомаркерами технологічної доби та глобальної комунікації.

2. Позивні, пов'язані з номінаціями військової сфери. Ця група базується безпосередньо на термінологічній лексиці, що позначає посади, фах чи роль у бойових діях. Такі позивні відображають функційно-професійний аспект діяльності військового, підкреслюють його компетентність, досвід і спеціалізацію, пор. *Андрій на позивний «Дрон»* (англ. drone – безпілотник) – солдат гірсько-штурмового підрозділу 128-ї окремої гірсько-штурмової Закарпатської бригади (suspilne.media, 23.10.2023); *Вінницький військовослужбовець отримав позивний «Снайпер»* (англ. sniper – стрілець, який влучає з великої відстані) *ще до того, як пройшов відповідний курс* (vitatv.com.ua, 24.04.2023); *Загинув Василь Фенин «Джавелін»* (javelin – дротик, метальна зброя, а в військовому контексті – протитанковий ракетний комплекс) *з Франківщини, який захищав Вугледар і Авдіївку* (vikna.if.ua, 04.03.2024). Позивні-англізми цієї групи в українській військовій практиці виконують одночасно функцію ідентифікації ролі, фаху чи техніки та символічну функцію, підкреслюючи професійність, точність і сучасність підрозділів. Вони здебільшого є транслітераціями або адаптованими запозиченнями, лаконічні для швидкого сприйняття в бою і зручні для радіозв'язку. Крім практичного значення, такі позивні стають маркером особистісної та групової ідентичності, несучи емоційне й психологічне навантаження, часто символізують силу, ефективність та технологічну перевагу.

3. Позивні, що вказують на статус, роль або авторитет. Антропоніми цієї групи похідні від англійських лексем, що позначають керівництво або майстерність. Вони виконують не лише функцію називання, а й маркування в ієрархії під-

розділу, а також підкреслюють вплив або досвід роботи воїна чи воїнки, пор. *Пілот на позивний Шеф* (chief – керівник, начальник, лідер, часто вказує на офіційну або формальну позицію у структурі): *«Десь два місяці я щотижня скидами вбивав мінімум по 50 росіян»* (sensor.net, 10.12.2024); *Пам'яті старшого сержанта Руслана Зоріна (позивний «Майстер»* (англ. master – майстер, фахівець, той, хто володіє високим рівнем умінь або знань у певній сфері) (ukrinform.ua, 23.10.2024); *«У дитинстві батько називав його Босиком. Тому й узяв позивний «Бос»* (boss – начальник, керівник», зазвичай вживається неформально, підкреслює авторитет і контроль), *– згадає дружина Юлія* (ukrinform.ua, 08.09.2024); *Пройшов шлях від цивільного до фронтовика: історія військовослужбовця на позивний «Агент»* (agent – представник, посередник, діяч, у військовому або розвідувальному контексті може означати особу, що виконує спеціальні завдання або діє від імені організації)» (gazeta.te.ua, 12.04.2025). Ці неофіційні імена військових символізують повагу та досвід, інколи створюючи психологічний ефект авторитету. Вони зазвичай лаконічні та зрозумілі для внутрішнього спілкування й радіозв'язку, можуть мати емоційний або мотиваційний відтінок, підкреслюючи значущість носія позивного для колективу.

4. Позивні, утворені від номінацій англійської попкультури. Це неофіційні антропоніми, мотивовані номінаціями з художніх творів, фільмів, коміксів, відеоігор і музики. Такі позивні відбивають особистий стиль, гумор або асоціацію з героїчними образами маскультури, пор. *«Бетмен» упевнений у побратимах. А вони – в ньому* (ukurier.gov.ua, 08.06.2024); *Військовослужбовець Михайло на позивний «Джокер» служить у підрозділі безпілотних літальних апаратів 128-ї окремої гірсько-штурмової Закарпатської бригади»* (suspilne.media/uzhhorod, 26.04.2024); *«З майстра спорту – в артилерію: історія бійця «Термінатора» із Хмельниччини»* (xm-inside.com, 25.05.2025); *Історія «Роккі»: від охоронця – до розвідки ЗСУ* (suspilne.media, 06.06.2023); *Військовий з позивним «Морті», почувши звук дрона, дає вказівку про всяк випадок схватись під деревом* (suspilne.media, 02.07.2024); *Робін Гуд став оборонцем Києва: поранений на Майдані чоловік пішов у тероборону* (bigkyiv.com.ua, 04.03.2023); *Позивний Том Сойєр: історія нацгвардійця, який врятувався після вибуху міни під Бахмутом* (lifepravda.com.ua, 27.01.2023). Позивні цієї групи сформовані під впливом глобальної масової куль-

тури й часто відображають образ героя, архетип або символічну рису, з якою військовослужбовець себе ототожнює. Такі другі імена військових з'являються через популярність персонажів, які уособлюють сміливість, кмітливість, незалежність або силу. Їхні носії часто вибирають ім'я героя, який став взірцем або джерелом натхнення.

Домінування зазначених груп як англійськомовних номінацій серед позивних пояснюємо взаємодією лінгвокультурних, соціальних і прагматичних чинників: глобалізацією комунікативного простору, впливом англійської маскультури, зростанням ролі інформаційних технологій у війні та прагненням українських військових репрезентувати себе як частину спільного євроатлантичного культурного простору.

Висновки. Сучасний український медіадискурс, особливо в умовах війни, – потужний простір мовної динаміки, де взаємодіють елементи національної та глобальної культур. Одним із найвиразніших проявів цієї взаємодії виступають запозичення з англійської мови, що не лише збагачують українську комунікацію новими лек-

семами, а й відображають процеси культурної гібридизації, відкритості та належності України до світового інформаційного простору. Аналіз мовного матеріалу воєнного медіадискурсу засвідчує, що англізми постають важливими лінгвомаркерами мультикультурності, адже вони не лише позначають процеси глобалізації та культурного обміну, а й фіксують зміни в національній мовній картині світу. Отже, англізми в позивних українських захисників і захисниць – це не лише результатом мовного запозичення, а й прояв мультикультурної ідентичності, ціннісної взаємодії локального та глобального, що формує нову мовно-культурну реальність сучасної України в умовах війни.

Перспективними напрямками дослідження можуть стати поглиблений аналіз динаміки появи нових англійськомовних позивних у військовому медіадискурсі, зіставлення моделей їхньої адаптації в українській мові з іншими мовами, вивчення соціолінгвістичних чинників вибору запозичених іменувань та їхнього впливу на конструювання колективної ідентичності військових.

Список літератури:

1. Мироненко О. Вторинні номінації як репрезентанти соціально-культурної ідентифікації українських військових. *Закарпатські філологічні студії*. 2024. Вип. 33 (2). С. 25–30. <https://doi.org/10.32782/tps2663-4880/2024.33.2.4>
2. Павликівська Н. «Позивні» як антропоніми вторинної номінації. *Наукові записки Вінницького державного педагогічного університету імені Михайла Коцюбинського*. Серія: Філологія (мовознавство). 2019. Вип. 28. С. 139–147. <https://doi.org/10.31652/2521-1293-2019-28-139-147>.
3. Павликівська Н. Військові псевдоніми: семантико-мотиваційний аналіз. *Наукові записки Вінницького державного педагогічного університету імені Михайла Коцюбинського*. Серія: Філологія (мовознавство). 2023. Вип. 36. С. 126–136. <https://doi.org/10.31652/2521-1307-2022-36-126-136>.
4. Саприкіна О., Заводна Л., Мазурок М. Лексичні англіцизми як показник сучасних модних тенденцій в українській мові. *Нова педагогічна думка*. 2024. Вип. 119 (3). С. 44–48. <https://doi.org/10.37026/2520-6427-2024-119-3-44-48>.
5. Хрустик Н., Петрова С., Серкал С. Позивні українських військовослужбовців: мотиви номінації. *Вісник Одеського національного університету*. Серія: Філологія. 2021. Вип. 26, 2(24). С. 104–114. [https://doi.org/10.18524/2307-8332.2021.2\(24\).251860](https://doi.org/10.18524/2307-8332.2021.2(24).251860).
6. Шульська, Н., Кирилюк, О., Салтан, В. Неофіційна антропонімна лексика воєнного медіадискурсу: специфіка творення й номінація. *Вчені записки Таврійського національного університету імені В. І. Вернадського*. Серія: Філологія. Журналістика. 2024. Т. 35 (74). № 6. С. 27–32. URL: https://philol.vernadskijournals.in.ua/journals/2024/6_2024/7.pdf.
7. Шульська Н., Зінчук Р., Калита О. Українські культурні реалії в сучасній неофіційній військовій антропонімії: на матеріалі мови медіа. *Вчені записки Таврійського національного університету імені В. І. Вернадського*. Серія: Філологія. Журналістика. 2025. Т. 36 (75). № 4. Ч. 1. С. 86–91. <https://doi.org/10.32782/2710-4656/2025.4.1/15>.
8. Янісів М., Войтович С. Англійські запозичення та особливості їх відтворення в українському інформаційному просторі. *Молодий вчений*. 2024. № 6 (130), 85–91. <https://doi.org/10.32839/2304-5809/2024-6-130-32>.
9. Navalna M., Kostusiak N., Stanislavchuk N., Kapeliukh D., Kushch N., Demeshko I. Call Signs of Ukrainian Military in the Language of Mass Media: Functional-Semantic Aspect. *International Journal of Basic and Applied Sciences*. 2025, 14(4). P. 54–63. URL: <https://www.sciencepubco.com/index.php/IJBAS/article/view/34217/18414>.

10. Shulska N., Kostusiak N., Rymar N., Zavarynska I., Mykhalchuk S., Bovda O. Call Names in Unofficial Communication of the Military: Specificity of Creation and Lexico-Semantic Base. *AD ALTA: Journal of Interdisciplinary Research*, 2022. Vol. 12, Issue 2, Spec. Issue XXX. P. 53–60. URL: http://www.magnanimitas.cz/ADALTA/120230/papers/A_11.pdf.

11. Shulska N., Kostusiak N., Zinchuk R., Kozlova T., Koliada E., Musiichuk T., Zavarynska I., Yablonskyi M., Holub Yu., Shevchuk O. Anglicisms in Professional Media Discourse: Dynamics, Spelling Practice, Stylistic Transposition. *AD ALTA: Journal of Interdisciplinary Research*. 2024. Vol. 14, Issue 2, Spec. Issue XLIII. P. 66–73. URL: <https://www.magnanimitas.cz/ADALTA/140243/PDF/140243.pdf>

Shulska N. M., Martyniuk M. I., Kostyuk Yu. M. BORROWED VOCABULARY AS A TOOL OF MULTICULTURAL COMMUNICATION IN MILITARY MEDIA DISCOURSE: BASED ON THE MATERIAL OF UNOFFICIAL ANTHROPNOMY OF THE MILITARY

The article examines the peculiarities of the functioning of borrowed vocabulary, primarily Anglicisms, in the structure of call signs of Ukrainian servicemen, which constitute a specific type of unofficial anthroponyms actively represented in modern military media communication. The material for the analysis was the texts of journalistic publications, which recorded examples of individual call signs of Ukrainian defenders formed on the basis of foreign language elements. The collected file covers a significant array of names used in live speech by military personnel, who in reports or interviews explain the motives for choosing their “middle names” or outline the sources of their formation in the media narrative. Based on the analysis, four main thematic groups of call signs formed from English-language borrowings were identified. The first group covers names that originate from the technological and information environment and reflect the digital culture of modernity. The second group is directly related to the military sphere: these are call signs motivated by terminology or images established in international military discourse. The third group consists of anthroponyms that symbolize a certain status, authority, or leadership qualities of a military person. The fourth group is formed by names inspired by images and codes of English-speaking pop culture, which emphasizes the influence of global cultural processes on the Ukrainian military context. Special attention is paid to the ways of adapting Anglicisms in the call sign system: from simple transliteration to more complex hybrid models that combine English bases with Ukrainian word-forming means. The role of graphic means, in particular the use of capital letters as markers of power, identity, and belonging to the military community, is separately noted. It is generalized that Anglicisms in the call signs of the Ukrainian military not only perform a nominative function, but also act as significant indicators of multiculturalism, reflecting the integration of the Ukrainian language space into the global information space and testifying to the openness of modern military culture to intercultural dialogue.

Key words: borrowed vocabulary, multicultural communication, unofficial anthroponymy, Russian-Ukrainian war, call sign.

Дата надходження статті: 30.11.2025

Дата прийняття статті: 22.12.2025

Опубліковано: 30.12.2025